

Sigurdsson, Jon, 1811-79, Altingsmand, Arkivar. Kongevalgt Medlem for Island af Den grundlovgivende Rigsforsamling 12. Oktober 1848 - 5. Juni 1849. — Nærmest Venstre.

Født 17. Juni 1811 paa Rafnseyri i det nordvestlige Island,

Søn af Pastor Sigurdur Jonsson; undervistes i Hjemmet og dimitteredes privat som Student 1829, var i Handelslære i Reykjavik det følgende Aar, ansat paa Bispekontoret 1830-33, hvorpaa han tog til København for at studere Filologi og Historie,

kastede sig navnlig over Islands Historie, men tog ingen afsluttende Eksamen. Han blev arnamagnæansk Stipendiat 1835, Medarbejder ved Regesta diplomatica 1838, Sekretær i Det islandske litterære Selskab 1840-51, derefter Formand og var paa Studierejse i Sverige 1841. Han var samtidig Medlem af Oldskriftselskabet, hvis Arkivar og Bibliotekar han var 1847-65, blev Arkivsekretær i historisk-arkæologisk Arkiv 1845, Arkivar sammesteds 1847-49 og endelig Sekretær ved Den Arnamagnæanske Kommission siden 1848.

Desuden var Sigurdsson Altingsmand for Isafjord Syssel fra 1844, Formand 1849 og fra 53, Medlem af den islandske Nationalforsamling 1850, hvor han fik stor Indflydelse paa den islandske Forfatningssag, stiftede og udgav 1841-73 sit eget Tidsskrift »Ny Fjclagsrit«, hvorigennem han blandt andet fik stor Indflydelse paa Islands nyere Historie, hvorfor han da ogsaa nævnes som en af de betydeligste Personligheder paa den Tid. Til Støtte for hans politiske Virksomhed stiftedes 1871 det islandske Folkevenneselskab, hvorfra han oppebar Understøttelse, til det første lovgivende Alting 1875 bevilgede ham en aarlig Hædersbelønning. Han har skrevet og udgivet talrige filologiske og historiske Værker om og fra Island, blandt andet en islandsk Lovsamling, og bearbejdede med stor Kyndighed de islandske Oldskrifter.

I den grundlovgivende Rigsforsamling 1848-49 sad han som kongevalgt Medlem for Island.

Han døde 7. December 1879 i København, hvor han boede en stor Del af sit Liv, og hvor hans Hjem var Samlingssted for Islændinge i Danmark.

R, 1859.

Bricka I. Salmonsens. Barfod: Dansk Rigsdagskalender, 1856. Erslew: Forfatterlexikon, Suppl. Olason, P. E.: Jón Sigurðsson, Islands politiske Fører, 1940.

Simonsen, Anders, 1817-1905, Gaardejer, Landvæsenskommissær, Landstingsmand for 11. Kreds 18. Oktober 1866 - 1. Oktober 1878. — Venstre.

Født 2. September 1817 i Gesten, Ribe Amt, Søn af Gaardejer Simon Andersen;

lærte Landvæsen og blev ved Giftermaal Ejer af en Gaard i Ravnholt i sit Fødesogn. Han var en af de første paa sin Egn, der deltog i Arbejdet med Hedens Beplantning, og opdyrkede efterhaanden 150 Tdr. Land ren Hedejord, foruden

80 Tdr. Ld. i Nabosognet Bække, som han købte og efter Opdyrkningen solgte til sin Svigersøn. 1882 flyttede Simonsen til Skjødberg Nygaard i Vorbasse Sogn, hvor han opførte en ny Gaard og begyndte Opdyrkningen af over 200 Tdr. Land Hedejord. Desuden var han 1861-86 Repræsentant i den vest- og sønderjydske Kreditforening, Formand for Andst Herreds Brandforsikring 1856-71, Distriktskommissær i Winthers Brandforsikring 1860-66 og i 1858-87 Landvæsenskommissær.

A. Simonsen var 1848-53 Medlem af Gesten Sogneforstanderskab og af Ribe Amtsråd 1856-65. Han var Medindbyder til Hedeselskabet 1866 og var Repræsentant indtil 1885, endvidere Grundlægger af Aktieselskabet Hovborg Plantage og Medlem af Bestyrelsen indtil 1876, endelig ca. 1880 Medlem af Bestyrelsen for Slaughede Plantageselskab.

Han stillede sig til Junivalget 1866 i 11. Landstingskreds, men valgtes ikke. Bedre Held havde han ved Oktobervalget samme Aar, genvalgtes 1870, men trak sig 1878 til-

bage for ikke senere at søge Valg til Rigsdagen.

Han, der levede sine sidste Aar hos en Søn i Skovgaard, døde her 21. Juli 1905.

DM. 1888.

Kolding Folkeblad 22. Juli 1905.

Simonsen, Hans, 1803-73, Proprietær, exam. jur. Folketingsmand for Hjørring Amts 3. Valgkreds (Hjørring) 4. December 1849 - 4. August 1852 og 7. Juli 1854 - 14. Juni 1858. — Konservativ, senere Venstre.

Født i Vejrup Mølle ved Odense 23. Maj 1803, Søn af Møller Simon Larsen; blev 16 Aar gammel Skriver hos Forvalteren paa Sandholt ved Odense, derefter hos Godsforvalteren paa Stensgaard 1822, Fuldmægtig hos Godsforvalteren paa Frederiksgave og Flenstoft

1829, tog 1831 til København, hvor han det følgende Aar blev examinatus juris og straks efter Fuldmægtig hos Godsinspektøren over de kongelige jyske Godser, blev Godsforvalter paa Dronninggaard og Nyvraa 1834, paa Aagaard i Hanherred 1835-38, ejede Aalegaard ved Aalborg til 1841, hvorpaa han i ca. et halvt Aar forpagtede Gammelvraa. 1842 købte han Proprietærgaarden Aagaard i Sejlstrup Sogn ved Hjørring.

H. Simonsen var Medlem af Hjørring Amtsraad i en Aarrække samt af Viborg Stænderforsamling 1846-48 og mødte som Deputeret i Forsamlingen 1846 og 48.

Ved Valgene til Den grundlovgivende Rigsforsamling 1848 stillede han sig forgæves i Vrejlev i Hjørring Amt, men ved de første Valg til Folketinget valgtes han i Hjørring-Kredsen, søgte ikke Valg 1852 og 53, valgtes paany ved et Suppleringsvalg i samme Kreds Juli 1854, genvalgtes ved Kaa-ring 1854 og 55, men faldt 1858 og 1861 for Quistgaard og stillede sig saa ikke siden. Simonsen var i Begyndelsen Konservativ, men nærmede sig mere og mere til Venstre, hvor han hørte til den Tscherningske Gruppe.

Han døde 17. November 1873 i Smidstrup.

Barfod: Dansk Rigsdagskalender, 1856. Thomas Larsen: En Gennembrudstid, Bd. II, 1922.

Simony, Carl Frederik, 1806-72, Stiftamtmand, Minister. Landstingsmand for 7. Kreds 29. December 1849 - 23. Juni 1866. — Nationalliberal.

Født 28. April 1806 i Aalborg, Søn af Købmand Frederik Simony; kom i Aalborg Katedralskole 1816, blev Student 1824, cand. jur. 1829, Volontør i Statsgælds-kontoret Aaret efter, senere i Kancelliet, lærte samtidig Bogholderi ved Gylden-dals Boghandel og bestyrede en Fabrik for Ejeren, blev Kancelist 1837, Fuldmægtig 1841, Kontorchef 1843 og Departementschef i Indenrigsministeriet 1848, senere Direktør sammesteds. 1860 blev han Stiftamtmand for Sjælland og Amtmand over Københavns Amt til sin Død, idet han 1870 afslag at blive Overpræsident for København.

Carl Simony var Medarbejder ved Sterms »Statistisk-topografisk Beskrivelse over Københavns Amt« 1834-38, fik Sæde i adskillige vigtige Kommissioner samt i Bestyrelserne for Bikuben 1864, Dansk Søfartsselskab 1865, D. F. D. S. 1866 og Forsikrings-selskabet Danmark 1861, hvor han senere blev Præsident, var Censor ved statsvidenskabelig Eksamen 1852, ekstraordinær Assessor i Højesteret 1861 og Medlem af Privatbankens Bankraad fra 1863.

Ved de første Landstingsvalg valgtes han 1849 i 7. Kreds, hvor han genvalgtes indtil 1866, kom desuden ved et Suppleringsvalg ind i Rigsraadet af 2. Oktober 1855, hvor han sad 1858-66, samt valgtes 1864 til Rigsraadets Landsting for 2. Kreds. 3. Juni 1852 afløste han P. G. Bang som Kultusminister i Bluhmes 1. Ministerium til dets Afgang 21. April 1853, derefter A. W. Scheel 15. Januar 1855 som Justitsminister i Ministeriet Bang, beholdt denne Post i de to følgende Ministerier Andræ og Hall indtil 2. December 1859, var tillige 18. Februar - 4. Juni 1856 Indenrigsminister i P. G. Bangs Ministerium samt endelig Minister for Slesvig 31. December 1863 - 24. Januar 1864 i Ministeriet Monrad.

Han døde 30. November 1872 i København. Kancelliraad 1842. Justitsraad 1848. R. 1850.